

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forflag til Lov om Dprettelsen af aarlige Vvelsesleire i Finantsaarene 1870—71 og 1871—72.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1431 ff.)

Berg: Dette Forflag gaaer, som man vil see, ud paa at forlænge den Bemyndigelse, der ved Lov 24de April 1868 er givet Krigsministeriet til at expropriere Brugen af det fornødne Terrain til Leirvælfær i Nærheden af Viborg. Imod selve Lovforslagets Indhold har jeg ikke Noget at indvende; jeg troer, at Erfaringen har lært os, at det var overordentlig heldigt, at vi fik Leiren paa eet Sted istedetfor, som oprindeligt foreslaaet, paa to Steder — heldigt ogsaa i finantsiel Henseende, idet vi vistnok ikke vilde have faaet den for det Fem—Tidobbelte, dersom vi vare klevne ved Krigsministerens oprindelgte Forflag om Dprettelsen af en Leir ved Frederiksberg og en i Sjælland. Jeg har kun et Par enkelte Bemærkninger at gjøre angaaende Lovforslaget. Man er jo, hvor der er Tale om at give Bemyndigelse til at expropriere, ofte meget omhyggelig og varsom med Fastsættelsen af de Regler, hvorefter den fornødne Erstatning til Vedkommende skal udfindes; i den vedkommende Paragraph i Loven af 24de April 1868 er der bestemt, at Burderingscommissionen skal bestaae af 5 Medlemmer, af hvilke eet vælges af Regjeringen, 2 af Amtsraadet og 2 af de Communer, som Amtsraadet bestemmer til at vælge disse to Medlemmer. Ved andre Leiligheder er man gaaet saaledes frem, at man har ladet Regjeringen vælge Formanden og hver af de vedkommende Parter Medlemmerne i Commissionen; dette Princip har man ikke fulgt her, og det vilde jo ogsaa have sine Banfeligheder at ordne det saaledes her; de vedkommende Lodtagere ere vel sagtens her i forskjellig Grad skadelidende, og jeg har derfor ikke Noget at indvende mod disse Bestemmelser her, men jeg vil kun henstille til den høitagtede Krigsminister,

om han ikke maatte finde det hensigtsmæssigere at udnævne til Formand for denne Burderingscommission en 3lle-Militair. Jeg vil ikke derved have sagt Noget som helst enten imod Realiteten af de Burderinger, som hidtil ere foretagne, og endnu mindre Noget som helst mod den paagjældende Formands Virksomhed — det vil jeg holde aldeles udenfor Betragtningen — men det forekommer mig, at det kan see ud ogsaa for Udenforstaaende, som om det ikke var ganske upartisk, naar Formanden for Burderingscommissionen staaer den ene Part saa nær, at man næsten kunde sige, at han repræsenterer den ene Part, i dette Tilfælde Krigsministeriet. Det er kun en Genstilling, jeg gjør til den høitagtede Krigsminister, og jeg haaber, at han vil finde den begrundet.

Müller: Det blev yttret af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at han fandt det heldigt, at Leiren skal afholdes paa samme Sted som sidst, men jeg er ikke ganske af den Mening. Jeg kan vel give det ærede Medlem Ret i, at det i finantsiel Henseende er heldigt, at der er en mere constant Leirplads, men i andre Henseender kan jeg ikke finde det heldigt, nemlig ikke i militair Henseende. Jeg troer nemlig, at naar Leirpladsen, saaledes som her foreslaaet, bliver lagt paa eet og samme Sted, vil Vvelsiterrainet blive altfor bekendt for de Paagjældende. Jeg er bange for, at det vil gaae ved disse Vvelser, som det gif med Vvelserne her ved Kjøbenhavn, hvor man omtrent kunde gjøre dem iblinde, og hvor Dispositionerne altid vare, vel ikke aldeles, men dog med lidt Variation, de samme; kort sagt jeg er bange for, at Vvelserne ikke kunne faae det Omfang og den Fylde, som kan gives dem, naar man varierer med Leirpladserne. Dette er den eneste Bemærkning, jeg har at gjøre i Anledning af denne Sag; men jeg troer dog, at det bør tages under nærmere Overvejelse, om man ikke bør lægge nogen Vægt paa de Bemærkninger, jeg her har henstillet angaaende den militaire Nytte og det militaire Udbytte, som en Forandring af Leirpladsen kunde medføre.

Krigsministeren: Det ærede Medlem